Tal av Europaparlamentets talman Roberta Metsola vid Europeiska rådets möte i Bryssel den 30 och 31 maj 2022

Bästa kolleger!

Vad vi hittills har uppnått saknar tidigare motstycke. Vi har hållit samman och handlat samfällt, så att till och med de mest inbitna cyniker slagits med häpnad.

Hittills har den allmänna opinionen stått på vår sida. Våra folk har öppnat sina hem och sina hjärtan för 6 miljoner ukrainare. De har i stort sett accepterat att det finns ett pris att betala för kriget och de har krävt ett kraftfullt svar.

Jag är nu bekymrad över vad som händer till följd av den lägesförändring som måste komma. Alltså när den så kallade CNN-effekten av kriget, i kombination med rysk desinformation och felaktig information, ökar trycket på oss alla eller när priserna förblir höga.

Vi måste stå fasta och börja planera vårt långsiktiga engagemang i regionen av annat slag än den omedelbara nödhjälpen till Ukraina. Europa måste gå i bräschen och förbli ledande.

Ni känner utmärkt väl till parlamentets ståndpunkt när det gäller Ukrainas ansökan om EU-medlemskap. Kandidatstatus kommer att ge Ukraina hopp. Det kommer att öppna dörrar för Ukraina att delta i olika program och ge landet utrymme och tid för reformer. En sådan lösning kan inte komma i en handvändning och vi bör heller inte ge sken av att den kan det. Kandidatstatus – ett verkligt perspektiv – kan likväl omvandla länder – vi har sett det med många runt detta bord. Och vi har sett det i Albanien och Nordmakedonien – som vi för övrigt är skyldiga att bemöta med seriösa svar.

Vad Ukraina behöver just nu är hopp och perspektiv. I annat fall tvingar vi Kiev att söka efter det annorstädes.

Vi lever i en tid då EU måste bli en demokratins sannskyldiga världsmakt och höja den liberala demokratins fana i en alltmer komplicerad och farofylld värld.

Ingen säger att det kommer att gå lätt eller ännu mindre utan möda, men det är mödan värt.

När det gäller sanktioner har kommissionen varit djärv – med rätta – och vi måste gå vidare. Jag hoppas verkligen att vi är överens i dag, för vi har inte råd att inte vara det. Vårt mål måste förbli att lösgöra oss från rysk energi. Vi bör inte dagtinga med våra föresatser. Det finns faktiskt en gräns för hur anpassliga vi kan vara utan att förlora trovärdigheten i våra invånares ögon och framstå som svaga inför ett Ryssland som ju inte visar någon respekt för den svage.

Och mina vänner: Lukasjenko och Putin är lika varandra som bär. Sanktionerna mot Ryssland måste gå hand i hand med sanktioner mot Belarus. Här bör vi stå orubbligt fasta. De som offrat allt för ett demokratiskt Belarus och som söker stöd från oss, vänder sig till oss i dag på nytt.

Den belastning som Rysslands invasion har orsakat på de globala livsmedelsförsörjningskedjorna är ytterst oroande. Den går längre än bara till Europa. Det är ingalunda omöjligt att världen kommer att stå inför verklig hungersnöd. Om Ukraina inte får bruka sin jord väntar oss flera år av livsmedelsbrist över hela världen.

Ryssland vet om det här och håller hela världen som gisslan, samtidigt som landet proppar sina egna silor fulla med stulet ukrainskt vete och stulen ukrainsk spannmål. Vi måste snarast komma på hur vi ska få ut spannmål från Ukraina, så att den kommer fram dit, där världen bäst behöver den. Vi måste utöka de ”solidaritetsvägar” som kommissionen aviserat och undersöka andra möjligheter att få ut spannmål ur landet.

Kriget i Ukraina har påskyndat det oundvikliga. Vi måste kunna säkerställa vår självförsörjning med energi. RePowerEU-meddelandet är viktigt och kommer att bidra till att snabbt minska unionens beroende av gas, olja och kol som importeras från Ryssland och påskynda den gröna omställningen.

Det övergripande målet om självförsörjning med energi är för mig en avgörande faktor.

Att uppnå målen i den gröna given är det bästa sättet att undvika skadliga beroenden av opålitliga partner.

När det gäller gas- och elmarknaderna bör vi agera snabbt inom båda sektorerna med ett gemensamt mål att skydda de europeiska hushållen från kraftiga prisfluktuationer. Vi bör arbeta för att utveckla gemensamma mekanismer och inköpsplattformar för gas och optimera vår elmarknad så att de avvärjer framtida prisvolatilitet. Det snabba slutförandet av förhandlingarna om kravet på gaslagring visar att vi kan få något till stånd, men vi behöver mer.

Våra investeringar i energi och i den gröna omställningen måste i lika hög grad ses som en säkerhetsfråga som en miljöfråga – vilket också är anledningen till att 55 %-paketet är så viktigt.

Vår säkerhet och vårt försvar håller snabbt på att bli en existentiell fråga. Vi måste ha verktyg för att försvara oss själva och vi kan bara göra det tillsammans. I grund och botten handlar det om att vi måste sträva efter samarbete, samverkansförmåga och en effektivare sammanslagning av våra resurser.

Vi måste reagera och vi kan göra det på ett sätt som kompletterar snarare än konkurrerar med Nato.

Detta kommer att få budgetkonsekvenser. Det kommer att bli nödvändigt att öka våra försvarsbudgetar och vi måste se hur vi bättre kan omdirigera gemensamma medel till att stärka vår försvarskapacitet.

Slutligen ett sista ord om ekonomisk flexibilitet. Att tillåta den allmänna undantagsklausulen i våra finanspolitiska regler fram till slutet av 2023 kan vara till hjälp på kort sikt, med ett scenario efter covid, ett krig i vår omedelbara närhet och vår pågående energiomställning. Samtidigt får vi inte tillåta att överskuldsättning kringskär kommande släktens möjligheter. Denna balans och detta ansvar måste vi ta på allvar.

Europa behöver vårt ledarskap. Vårt sätt att reagera under de kommande månaderna kommer att definiera vår gemensamma framtid. Europaparlamentet är redo att spela sin roll på ett konstruktivt sätt.

Tack.